

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **R. M.**, zast. Mgr. Petrem Miketou, advokátem, se sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2023, č. j. MPSV-2022/213254-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 10. 2023, č. j. 18 Ad 3/2023-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Petru Miketovi **se nepřiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 1. 2023, č. j. MPSV-2022/213254-421/1, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajská pobočka v Ostravě ze dne 13. 10. 2022, č. j. BRA-1191/2022-SB, kterým byl žalobce podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce, neboť se odmítl podrobit vstupní lékařské prohlídce u smluvního lékaře budoucího zaměstnavatele.

[2] Žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 3. 10. 2023, č. j. 18 Ad 3/2023-49.

[3] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní namítl, že mu bylo zprostředkováno zaměstnání, které by kvůli svým objektivním zdravotním omezením nebyl schopen zvládnout. Jelikož měl pochybnosti o způsobu zdravotní prohlídky u smluvního lékaře budoucího zaměstnavatele, byl připraven podstoupit zdravotní vyšetření u svého praktického lékaře, což opakovaně úřadu práce deklaroval. S ohledem na obsah pracovní náplně zprostředkovaného zaměstnání mu přitom tato možnost neměla být odeprána. Navíc se řídil pokynem právníka úřadu práce,

kteřý mu sdělil, že se nemusí dostavit ke smluvnímu lékaři budoucího zaměstnavatele, aniž by byl takový postup důvodem pro vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Proto navrhl výslech zmíněné osoby, avšak krajský soud tento důkaz neprovedl, aniž konkretizoval, proč nebyl pro posouzení věci podstatný. Přitom v případě prokázání tvrzení o poskytnutí poučení od právníka úřadu práce, že nedostavení se ke smluvnímu lékaři budoucího zaměstnavatele není důvodem pro vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, by takové jednání nemohlo být považováno za maření součinnosti s úřadem práce, nýbrž za využití možnosti předložit výsledek lékařského vyšetření provedeného praktickým lékařem za účelem posouzení zdravotních předpokladů vykonávat zprostředkované zaměstnání. S ohledem na tyto skutečnosti považuje stěžovatel rozsudek krajského soudu za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nesměřuje proti důvodům, na nichž je postaven zamítací výrok rozsudku krajského soudu. V ní totiž nebyla napadena správnost závěru krajského soudu, že námitky o nevhodnosti nabízeného zaměstnání z hlediska zdravotních omezení stěžovatele, o možnosti absolvování vstupní lékařské prohlídky u jeho praktického lékaře a o interakci mezi ním a právníkem úřadu práce byly uplatněny při soudním jednání dne 3. 10. 2023 po lhůtě stanovené pro formulaci žalobních bodů a nelze je považovat ani za rozhojnění jediného žalobního bodu uplatněného v žalobě, v důsledku čehož nejsou způsobilá soudního přezkumu a musel být odmítnut i důkazní návrh na provedení výslechu právníka úřadu práce a znaleckého posudku, jimiž měla být prokázána tato opožděně uplatněná tvrzení. Stěžovatel je totiž v kasační stížnosti toliko zopakoval, aniž by namítl, že se jednalo o včasné rozšíření žalobních bodů nebo rozhojnění žalobního bodu obsaženého v žalobě. Pokud se krajský soud některými novými námitkami okrajově zabýval, učinil tak s výslovným poukazem na jejich opožděnost a jen v rámci vypořádání řádně uplatněného žalobního bodu, podle něhož úřad práce mylně a v neprospěch stěžovatele interpretoval ustanovení § 43 odst. 7 a 8 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů. Ani nesprávnost posouzení tohoto jediného projednatelného žalobního bodu stěžovatel v kasační stížnosti nenamítl. Za této situace lze uzavřít, že kasační stížnost se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), a proto podle § 104 odst. 4 téhož zákona není přípustná (srov. kupř. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2003, č. j. 6 Azs 44/2003-31, č. 738/2006 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, a ze dne 2. 6. 2023, č. j. 4 As 191/2022-38).

[5] S ohledem na všechny tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. odmítl pro nepřípustnost. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Jelikož v důsledku odmítnutí kasační stížnosti ze zmíněných důvodů ustanovený zástupce neučinil v řízení o kasační stížnosti žádný účelně vynaložený úkon právní služby, nepřiznal mu Nejvyšší správní soud odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování stěžovatele v tomto řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 13. června 2024

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu